

Prædiken til Påskedag

Matt. 28,1-8

Anden tekstrække

Dette hellige evangelium skriver evangelisten Matthæus:

Efter sabbatten, da det gryede ad den første dag i ugen, kom Maria Magdalene og den anden Maria for at se til graven. Og se, der kom et kraftigt jordskælv. For Herrens engel steg ned fra himlen og trådte hen og væltede stenen fra og satte sig på den. Hans udseende var som lynild og hans klæder hvide som sne. De, der holdt vagt, skælvede af frygt for ham og blev som døde. Men englen sagde til kvinderne. »Frygt ikke! Jeg ved, at I søger efter Jesus, den korsfæstede. Han er ikke her; han er opstået, som han har sagt. Kom og se stedet, hvor han lå. Og skynd jer hen og sig til hans disciple, at han er opstået fra de døde. Og se, han går i forvejen for jer til Galilæa. Der skal I se ham. Nu har jeg sagt jer det.« Og de skyndte sig bort fra graven med frygt og stor glæde og løb hen for at fortælle hans disciple det.

Matthæusevangeliet 28,1-8

Det Ny Testamente er en krop. Først og fremmest og vigtigst af alt er Det Ny Testamente en krop, et legeme. Ikke en samling skrifter i Bibelen. "Det ny testamente" betyder den nye pagt, den nye samhørighed mellem Gud og mennesker. Inden i Gud blev den pagt, den samhørighed indgået ved jul, for det var ved jul, at Gud forbandt sig så meget med et menneske, at alt, hvad Gud gør, har mennesket også gjort, og alt hvad der sker for mennesket, sker også for Gud.

Så da Jesus blev født, betød det, at Gud havde lavet en pagt, en ubrydelig samhørighed mellem sig selv og sit menneske. Ja, i virkeligheden betød det, at Gud rigtigt for alvor begyndte at blive sig selv. For når Gud er kærlighed, så er det jo sådan med kærligheden, at den ikke holder sig for sig selv, men hele tiden opsøger den elskede. Guds inderste væsen er ikke at blive i sin himmel, men hele tiden, hvert øjeblik, at gå ud af sin himmel og opsøge os hernede. Den bevægelse oppe fra himlen og ned på jorden er simpelthen dét, Gud ér.

Så Gud blev altså en krop. Og den krop var det nye testamente, den nye pagt, samhørigheden så at si-ge *inden* i Gud. En guddommelig menneskekrop.

Den beslutning, Gud havde truffet, den ubrydelige sammenvævning af Gud og menneske i Jesus Kristus, var kun begyndelsen, for en pagt skal også holdes og udleveres, og Jesus overholdt sin del ved at gennemleve det liv og den død, vi hører om Langfre-

Udgivet af

Grundtvigsk Forum
Nr. 818, 125. årgang
Marts 2024
ISSN 0901-2214

dag, og Faderen overholdt sin del ved at oprejse ham fra de døde.

Den gamle pagt, Det Gamle Testamente, som blev indgået efter den første påske mellem Gud og hans folk på Sinajbjerget, blev kronet med et offer, hvor lammets blod blev stænket både på alteret og på folket (1 mos 24,1-8)

Når vi går til alters om lidt er det derfor ikke tilfældigt når Jesus siger, at ”dette er den nye pagt ved mit blod, som udgydes for jer til syndernes forladelse”.

Den første påske i Ægypten bestod jo også i, at man tog et lam, slagtede det og smurte blodet på dørstolperne, så døden ville gå forbi.

Når vi bliver døbt, som Mikas lige er blevet det, og når vi går til alters og spiser brødet og drikker vinen, så bliver vi indlemmet i den pagt, Gud har indgået, først ved at beslutte at blive menneske, og dernæst ved at både Jesus og Gud Fader holdt hver deres del af aftalen.

Gud kan slet ikke lade være med at være en krop, eller et legeme efter den første jul dengang i Betlehem, hvor Gud blev menneske og dermed sammenfiltrede det himmelske og det jordiske, så ikke engang Alexander med sit sværd ville kunne hugge Guds gordiske knude over.

Men et legeme kan jo være meget andet end en enkelt menneskekrop; et legeme kan fx være brød og vin, og brødet og vinen på alteret er da også præcis den opstandne Kristus' legeme.

Men se, det nytter jo ikke noget at være Kristus, hvis der ikke er nogen at være Kristus, frelser og forsoner for. Og når vi bliver døbt og går til nadver, bliver vi en del af Kristus, vi får del i hans liv. For uden os, uden sin kirke, er Kristus det rene ingenting. Og når vi bliver indlemmet i Kristus' liv, så bliver vi med vores kroppe Kristi legeme.

Uden os er brødet og vinen spildt. Brødet og vinen er den opstandnes legeme, og vi er som kirke også den opstandnes legeme.

Så kan teologerne slås nok så meget om, hvordan han opstod, og om det var symbolsk, biologisk, om det er kvantefysisk muligt eller om det bare er poetisk tale om, at døden har tabt. Gud kræver krop. Gud kræver legeme. Og når vi uddeler Kristus i form af dåbens vand og nadverens brød og vin, bliver vi samtidigt mindet om, at Gud er den, der KUN lever af at give sig selv til os, og gør det uden ophør. Det er Guds væsen. Gud kan ikke holde sig tilbage i sin himmel. Gud er at give sig uophørligt til mennesker.

Den opstandne Kristus er både brødet og vinen, som uddeles og os, Kristi menighed. Begge dele er legemer, genstande og kroppe, som han hele tiden – og fortsat – opstår i.

Kristus er ikke færdig med at opstå fra de døde. Den totale Kristus, dvs. ham MED os, sin kirke, er endnu ikke fuldt ud opstået. (*fra Lars Sandbeck, Kristi opstandelse, s. 172*)

Og det vil sige, at Gud er under stadig tilblivelse, Skaberen bliver mere og mere sig selv, jo mere den opstandne Kristus så at sige får os med ind i sig. Jo flere han er Kristus for, desto mere nærmer han sig sin totale opstandelse. Og jo mere han nærmer sig sin totale opstandelse, desto mere bliver Gud sig selv. For vi hører med i Guds treenighed som Kristi legeme.

Den nye pagt, det ny testamente, er en krop, et legeme, der hele tiden bliver delt ud og dermed bliver til, hver gang vi døber og hver gang, vi går til nadver. Vores gudstjenestefejring er Det Nye Testamente, for her får vi som Kristi legeme næring af Kristi legeme i form af brødet og vinen.

Og hvad var det vi bad i Fadervor for lidt siden? *Som i himlen, således også på jorden.* Det er præcis det, påsken handler om: som Gud indgik en

pagt med sig selv om at sammenvæve det guddommelige og det menneskelige i himlen, sådan er den pagt nu også blevet til noget på jorden. Korsfæstelsen og opstandelsen er sådan Guds indre beslutning om at sammenvæve sig med mennesket ser ud, når den udledes og overholdes på jorden. Evigheden udspillet i tiden. Og den pagt vil blive ved med at blive indgået her på jorden, hver gang vi døber og går til alters.

Opstandelsen er et mysterium. Men det mystiske består ikke i, hvordan og hvorledes han kom ud af den grav eller hvordan han viste sig for nogle få udvalgte. Heller ikke, at han nu viser sig for alle og er konstant tilgængelig for alle når vi fejrer gudstjenesten. Det mystiske er, at det opstandne Kristuslegeme hele tiden udvides og bliver til og bliver stadig mere og mere klar over sig selv, hver gang vi taler om Gud, hver gang vi synger om Gud, hver gang vi fejrer gudstjeneste, jul, påske og pinse. For da bliver vi, Kristi legeme, mere og mere bevidste om, hvem vi er, og hvilken rolle, vi spiller i (og for!) Guds liv og treenige væsen.

Gud er stadig i færd med at blive klar over sig selv via din og min krop. Kristi opstandelse er sket, og den er samtidigt hele tiden undervejs. Den sker hver gang vi tager del i sakramenterne. Men den totale Kristus (Kristus-med-sin-kirke) er endnu ikke fuldt og helt opstået.

Dog hele tiden er Gud sammenvævet med os, og dén sammenvævning betyder, at der ikke er nogen afstand mellem os. Og det er, hvad ”syndernes forladelse” betyder. For synd er afstand.

Jødernes påske kaldes de usyrede brøds fest. De skulle bare vide, lige nøjagtigt *hvorsyret* brødet er blevet efter den påskemorgen for længe siden.

Kristus er opstanden! – svar: Ja, sandelig, han er opstanden!

Amen.

Henrik Winther Nielsen

Præst i Frederiksborg Slotskirke

Salmer (Den Danske Salmebog):

224: Stat op min sjæl

218: Krist stod op af døde

236: Påskeblomst, hvad vil du her?

235: Verdens igenfødelse

234: Som forårssolen morgenrød

Redaktion

Sognepræst
Adam Garff
Gentofte Kirke
adg@km.dk

Sognepræst
Andreas Riis Damgaard
Præstevang Kirke, Hillerød
ard@km.dk

Søndagslæsning
udkommer hver uge på
www.grundtvigskforum.dk/Søndagslæsning
– her kan du også
tilmelde dig det
elektroniske nyhedsbrev
om Søndagslæsning

Grundtvigsk Forum
Vartov — Farvergade 27
1463 København K
hej@grundtvigskforum.dk